

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 19Cpr/2/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4112201018
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lucia Kuzmová
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2019:4112201018.30

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra sudkyňou JUDr. Luciou Kuzmovou v spore žalobkyne: Ing. D. N., nar. XX.X.XXXX, bytom Murániho 116/28, 949 01 Nitra, právne zastúpená: ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA JUDr. Eva Hlaváčová, spol. s r.o., IČO: 36 862 428, so sídlom Farská 12, 949 01 Nitra, proti žalovanému: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, IČO: 00 151 866, so sídlom Pribinova 2, 812 72 Bratislava, o náhrade mzdy, o povinnosti žalovaného žalobkyňu ďalej zamestnávať, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyňi náhradu vo výške 8 968,30 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 136,40 eur od 1.2.2012 do zaplatenia, úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 1 023 eur od 1.3.2012 do zaplatenia, úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 1 023 eur od 1.4.2012 do zaplatenia, úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 1 023 eur od 1.5.2012 do zaplatenia, úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 1 023 eur od 1.6.2012 do zaplatenia, úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 1 023 eur od 1.7.2012 do zaplatenia, úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 1 023 eur od 1.8.2012 do zaplatenia, úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 1 023 eur od 1.9.2012 do zaplatenia, úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 1 023 eur od 1.10.2012 do zaplatenia, úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 647,90 eur od 1.11.2012 do zaplatenia, a to všetko do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Súd konanie v časti o zaplatenie náhrady mzdy vo výške 27 272,90 eur zastavuje.

III. Súd žalobu v časti zaplatenia náhrady mzdy vo výške 391 eur zamietá.

IV. Súd konanie o zaplatenie úrokov z omeškania z jednotlivých súm náhrad mzdy v častiach presahujúcich sadzbu 8 % ročne zastavuje.

V. Súd konanie o zaplatenie úroku z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 41,50 eur od 1.3.2012 až do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 41,50 eur od 1.4.2012 až do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 41,50 eur od 1.5.2012 až do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 41,50 eur od 1.6.2012 až do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 41,50 eur od 1.7.2012 až do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 41,50 eur od 1.8.2012 až do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 41,50 eur od 1.9.2012 až do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 41,50 eur od 1.10.2012 až do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 41,50 eur od 1.11.2012 až do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 41,50 eur od 1.12.2012 až do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 41,50 eur od 1.1.2013 až do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 41,50 eur od 1.2.2013 až do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 41,50 eur od 1.3.2013 až do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 41,50 eur od 1.4.2013 až do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 41,50 eur od 1.5.2013 až do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 41,50 eur od 1.6.2013 až do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 41,50 eur od 1.7.2013 až do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 41,50 eur od 1.8.2013 až

do zaplattenia, úroku z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 41,50 eur od 1.9.2013 až do zaplattenia, úroku z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 41,50 eur od 1.10.2013 až do zaplattenia, úroku z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 41,50 eur od 1.11.2013 až do zaplattenia, úroku z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 41,50 eur od 1.12.2013 až do zaplattenia, úroku z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 41,50 eur od 1.1.2014 až do zaplattenia, úroku z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 41,50 eur od 1.2.2014 až do zaplattenia, úroku z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 41,50 eur od 1.3.2014 až do zaplattenia, úroku z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 41,50 eur od 1.4.2014 až do zaplattenia, úroku z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 41,50 eur od 1.5.2014 až do zaplattenia, úroku z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 41,50 eur od 1.6.2014 až do zaplattenia, úroku z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 41,50 eur od 1.7.2014 až do zaplattenia, úroku z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 41,50 eur od 1.8.2014 až do zaplattenia, úroku z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 41,50 eur od 1.9.2014 až do zaplattenia a úroku z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 41,50 eur od 1.10.2014 až do zaplattenia zastavuje.

VI. Súd žalobu v časti zaplattenia zostávajúcich úrokov z omeškania zamieta.

VII. Žalovaný je povinný žalobkyňu ďalej zamestnávať.

VIII. Žiadna zo strán sporu nemá na náhradu trov konania právo.

IX. Štát má voči žalobkyni nárok na náhradu trov konania v rozsahu 50 %, o výške ktorej bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

X. Štát má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 50 %, o výške ktorej bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa žalobou doručenou súdu dňa 13.1.2012 domáhala, aby súd určil, že skončenie štátnozamestnaneckého pomeru žalobkyne u žalovaného výpoveďou zo dňa 27.10.2011 je neplatné, tiež žiadala uložiť žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni náhradu mzdy, a to odo dňa, keď zamestnanec oznámil zamestnávateľovi, že trvá na tom, aby ho naďalej zamestnával až do času, keď mu zamestnávateľ umožní pokračovať v práci alebo ak súd rozhodne o skončení pracovného pomeru. Súčasne sa domáhala priznania náhrady trov konania.

2. Okresný súd Nitra čiastočným rozsudkom č. k. 19Cpr/2/2012-274 zo dňa 8.6.2015 určil, že skončenie štátnozamestnaneckého pomeru žalobkyne výpoveďou zo dňa 27.10.2011 je neplatné. Zároveň vo výroku rozsudku uviedol, že o povinnosti žalovaného naďalej zamestnávať žalobkyňu ako aj o náhrade mzdy a trovách konania súd rozhodne v konečnom rozhodnutí.

3. Voči predmetnému rozsudku podal žalovaný odvolanie, pričom Krajský súd v Nitre rozsudkom č. k. 8CoPr/1/2016-305 zo dňa 14.12.2017 čiastočný rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil. Odvolací súd v odôvodnení svojho rozsudku okrem iného uviedol, že podmienka dania výpovede pre opakované porušenie služobnej disciplíny menej závažným spôsobom nebola dodržaná, keďže žalobkyňa sa v písomných upozorneniach uvedených vo výpovedi žiadneho preukázateľného porušenia služobnej disciplíny nedopustila, a preto nebolo možné vyhodnotiť výpoveď zo strany žalovaného za platnú.

4. Po potvrdení čiastočného rozsudku súdu prvej inštancie zo dňa 8.6.2015 zostalo predmetom tohto konania rozhodnúť o ďalších nárokoch žalobkyne voči žalovanému, a to o náhrade mzdy, o povinnosti žalovaného žalobkyňu ďalej zamestnávať a tiež o náhrade trov tohto konania. Za uvedeným účelom súd prvej inštancie vyzval strany k predloženiu ďalších prostriedkov procesného útoku a procesnej obrany a vo veci nariadil pojednávanie.

5. Právny zástupca žalobkyne na pojednávaní dňa 24.4.2019 zotrval na nároku žalobkyne na náhradu mzdy s tým, že pokiaľ sa so žalovaným dohodnú, bude súhlasiť s vyplatením náhrady mzdy za 9-mesačné obdobie, súčasne žiadal uložiť žalovanému povinnosť naďalej žalobkyňu zamestnávať a priznať žalobkyni náhradu trov právneho zastúpenia. V prípade, ak k dohode nedôjde, zotrval na podanej

žalobe v plnom rozsahu. Napokon uviedol, že žiada, aby súd zaviazal žalovaného povinnosťou zaplatiť žalobkyni náhradu mzdy vo výške 8 955,20 eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 8 % odo dňa 19.12.2011, t. j. kedy požiadala žalobkyňa žalovaného o to, aby ju ďalej zamestnával a žiadal priznať aj náhradu trov konania. Uviedol, že sa jedná o náhradu mzdy za obdobie 9-tich mesiacov, pričom 8 mesiacov predstavuje za každý mesiac sumu 1 064,50 eur ako bola vyčíslená žalovaným a prvý mesiac bola náhrada mzdy 439,20 eur. Úrok z omeškania si žalobkyňa uplatňovala vo výške 8 % odo dňa 19.12.2011 s tým, že percentuálnu výšku 8 % žalobkyňa zjednotila do jednej výšky pre ľahší výpočet.

6. Žalobkyňa na pojednávaní dňa 24.4.2019 uviedla, že si svoju prácu vykonávala ako najlepšie vedela a musela odísť, čím sa jej veľmi zmenil život. Bola 3 a pol mesiaca vedená ako nezamestnaná na úrade práce, neskôr si našla prácu na ministerstve dopravy v Bratislave, túto vykonáva aj v súčasnosti, pričom denne musí cestovať do Bratislavy 70 km tam a späť. V tomto konaní bola poškodená a nevidí dôvod, aby súd rozhodol inak ako tak, že žalovaný je povinný ju naďalej zamestnávať.

7. Zástupkyňa žalovaného na pojednávaní dňa 24.4.2019 poukázala na § 79 ods. 2 Zákonníka práce v znení účinnom do 31.12.2012, v zmysle ktorého je možné priznať náhradu mzdy maximálne za obdobie 9-tich mesiacov. Žiadala, aby súd zohľadnil, že žalobkyňa bola zamestnaná a poberala iný príjem a náhradu primerane znížil. Poukázala tiež na skutočnosť, že k zmene petitu žaloby nedošlo a v zmysle návrhu žalobkyne žalobkyňa požaduje náhradu mzdy za obdobia dlhšie ako 9 mesiacov. Z opatrnosti namietala náhradu iných nárokov, ako náhradu mzdy. Tiež poukázala na § 134 Zákonníka práce, v zmysle ktorého sa vypočítava suma priemerného zárobku. Pokiaľ súd žalovaného zaviazal k náhrade mzdy, požadovala, aby súd žalovanému určil primerane dlhšiu lehotu na plnenie aspoň 30 dní. Zástupkyňa žalovaného namietala priznanie úrokov z omeškania zo mzdy, čo Zákonník práce neupravuje a je potrebné v tomto prípade skúmať, či je možné na daný právny vzťah aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka. Zákonník práce upravuje subsidiárne použitie ustanovení Občianskeho zákonníka len v prvej časti, pričom úroky z omeškania sú upravené až vo ôsmej časti Občianskeho zákonníka. Žalovaná namietala žalobkyňou uvádzanú výšku mzdy s tým, že do 1.3.2012 bol funkčný plat žalobkyne vo výške 1 023 eur.

8. Podaním doručeným súdu dňa 10.6.2019 žalobkyňa cestou právneho zástupcu uviedla, že žalobu v časti náhrady mzdy presahujúcej obdobie 9 mesiacov berie späť a žiada konanie v tejto časti zastaviť. Voči žalovanému sa ďalej domáha zaplata sumy vo výške 9 359,30 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne od 19.12.2011 do zaplata a náhrady trov konania. Poukázala na žalovaným predloženú prílohu k listu SLV-PS-S-19/2013, podľa ktorej bola v období od 1.10.2011 výška funkčného platu žalobkyne 1 023 eur, čo znamená, že za plných 8 mesiacov (janár 2012 až august 2012) vynásobených sumou 1 023 eur predstavuje náhrada mzdy sumu vo výške 8 184 eur, alikvótna časť mesiaca december 2011, t. j. 10 pracovných dní predstavuje 511 eur a alikvótna časť mesiaca december 2011, t. j. 13 pracovných dní predstavuje 664,30 eur. Jednotlivé sadzby úrokov z omeškania sa počas dotknutého obdobia menili, pôvodných 9 % bolo od 1.7.2012 znížených na 8,75 %. Z dôvodu zjednodušenia počítania úrokov z omeškania žalobkyňa uplatňuje jednotne len 8 % úroky zo žalovanej sumy odo dňa 19.12.2011, t. j. kedy v súlade so zákonom žalovanému oznámila, že trvá na tom, aby ju naďalej zamestnával.

9. Právna zástupkyňa žalovaného na pojednávaní dňa 26.6.2019 dala súdu do pozornosti, že ku zmene petitu žaloby nedošlo a zdôraznila, že žalobou doručenou súdu dňa 13.1.2012 žalobkyňa nepožadovala, aby súd rozhodol o povinnosti žalovaného naďalej ju zamestnávať.

10. Na pojednávaní dňa 19.8.2019 súd za prítomnosti právnych zástupcov obidvoch strán sporu vyhlásil uznesenie, ktorým pripustil zmenu petitu žaloby v bode II. tak, že predmetom konania podľa bodu II. žaloby je rozhodnúť o povinnosti žalovaného poskytnúť žalobkyni náhradu mzdy vo výške 36 632,20 eur, a to do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku spolu s ročným úrokom z omeškania 9 % zo sumy 439,20 eur od 1.2.2012 až do zaplata, ročným úrokom z omeškania 9 % zo sumy 1 064,50 eur od 1.3.2012 až do zaplata, ročným úrokom z omeškania 9 % zo sumy 1 064,50 eur od 1.4.2012 až do zaplata, ročným úrokom z omeškania 9 % zo sumy 1 064,50 eur od 1.5.2012 až do zaplata, ročným úrokom z omeškania 9 % zo sumy 1 064,50 eur od 1.6.2012 až do zaplata, ročným úrokom z omeškania 8,75 % zo sumy 1 064,50 eur od 1.7.2012 až do zaplata, ročným úrokom z omeškania 8,75 % zo sumy 1 064,50 eur od 1.8.2012 až do zaplata, ročným úrokom z omeškania 8,75 % zo sumy 1 064,50 eur od 1.9.2012 až do zaplata, ročným úrokom z omeškania 8,75 % zo sumy 1 064,50 eur od

1.10.2012 až do zaplattenia, ročným úrokom z omeškania 8,75 % zo sumy 1 064,50 eur od 1.11.2012 až do zaplattenia, ročným úrokom z omeškania 8,75 % zo sumy 1 064,50 eur od 1.12.2012 až do zaplattenia, ročným úrokom z omeškania 8,75 % zo sumy 1 064,50 eur od 1.1.2013 až do zaplattenia, ročným úrokom z omeškania 9,75 % zo sumy 1 064,50 eur od 1.2.2013 až do zaplattenia, ročným úrokom z omeškania 9,75 % zo sumy 1 064,50 eur od 1.3.2013 až do zaplattenia, ročným úrokom z omeškania 9,75 % zo sumy 1 064,50 eur od 1.4.2013 až do zaplattenia, ročným úrokom z omeškania 9,75 % zo sumy 1 064,50 eur od 1.5.2013 až do zaplattenia, ročným úrokom z omeškania 9,50 % zo sumy 1 064,50 eur od 1.6.2013 až do zaplattenia, ročným úrokom z omeškania 9,50 % zo sumy 1 064,50 eur od 1.7.2013 až do zaplattenia, ročným úrokom z omeškania 9,50 % zo sumy 1 064,50 eur od 1.8.2013 až do zaplattenia, ročným úrokom z omeškania 9,50 % zo sumy 1 064,50 eur od 1.9.2013 až do zaplattenia, ročným úrokom z omeškania 9,50 % zo sumy 1 064,50 eur od 1.10.2013 až do zaplattenia, ročným úrokom z omeškania 9,50 % zo sumy 1 064,50 eur od 1.11.2013 až do zaplattenia, ročným úrokom z omeškania 9,25 % zo sumy 1 064,50 eur od 1.12.2013 až do zaplattenia, ročným úrokom z omeškania 9,25 % zo sumy 1 064,50 eur od 1.1.2014 až do zaplattenia, ročným úrokom z omeškania 9,25 % zo sumy 1 064,50 eur od 1.2.2014 až do zaplattenia, ročným úrokom z omeškania 9,25 % zo sumy 1 064,50 eur od 1.3.2014 až do zaplattenia, ročným úrokom z omeškania 9,25 % zo sumy 1 064,50 eur od 1.4.2014 až do zaplattenia, ročným úrokom z omeškania 9,25 % zo sumy 1 064,50 eur od 1.5.2014 až do zaplattenia, ročným úrokom z omeškania 9,25 % zo sumy 1 064,50 eur od 1.6.2014 až do zaplattenia, ročným úrokom z omeškania 9,15 % zo sumy 1 064,50 eur od 1.7.2014 až do zaplattenia, ročným úrokom z omeškania 9,15 % zo sumy 1 064,50 eur od 1.8.2014 až do zaplattenia, ročným úrokom z omeškania 9,15 % zo sumy 1 064,50 eur od 1.9.2014 až do zaplattenia, ročným úrokom z omeškania 9,05 % zo sumy 1 064,50 eur od 1.10.2014 až do zaplattenia. Súd súčasne pripustil rozšírenie petitu tak, že bude rozhodovať tiež o povinnosti žalovaného ďalej žalobkyňu zamestnávať. K zmene petitu žaloby súd pristúpil z dôvodu upresnenia predmetu tohto konania, pretože zistil, že žalobkyňa už v podaní zo dňa 31.10.2014 navrhla zmenu petitu v bode II. žaloby, keď nielen uvedením konkrétnych peňažných nárokov upresnila akéj sumy náhrady mzdy sa od žalovaného domáha, ale súčasne si nad rámec pôvodnej žaloby uplatnila i nárok na úroky z omeškania. Súd súčasne rozhodol o doplnení petitu žaloby tak, že v tomto konaní rozhoduje aj o povinnosti žalovaného naďalej žalobkyňu zamestnávať. Ďalším trvaním štátnozamestnaneckého pomeru žalobkyne u žalovaného sa súd musel zaoberať aj s poukazom na druhý výrok čiastočného rozsudku v tejto veci, ktorým si súd rozhodovanie o povinnosti žalovaného žalobkyňu ďalej zamestnávať výslovne vymienil.

11. Na pojednávaní dňa 19.8.2019 žalovaný vzniesol námietku premlčania úroku z omeškania. Žalovaný má za to, že žalobkyňa môže byť priznaná náhrada mzdy až odo dňa, keď zamestnávateľovi žalobkyňa oznámila, že trvá na ďalšom zamestnaní, t. j. odo dňa 28.12.2011 a keďže žalobkyňa žiada náhradu mzdy odo dňa 19.12.2011, žalovaný má za to, že náhrada mzdy od 19.12.2011 do 28.12.2011 žalobkyne nepatrí. Keďže žalobkyňa nebola vo väčšej miere úspešná, žalovaný žiadal, aby súd ani jednej zo strán nepriznal náhradu trov konania.

12. Súd sa v rámci ďalšieho dokazovania oboznámil s vyjadrením žalobkyne, jej právneho zástupcu, zástupkyne žalovaného, tiež s listinami tvoriacimi obsah súdneho spisu, keď ako dôkazy v súvislosti s uplatneným nárokom na náhrady mzdy okrem skôr predložených listinných dôkazov boli súdu predložené: žiadosť o pridelenie práce - odpoveď, príloha k listu č.SLV-PS-S-19/2013 zo dňa 5.5.2014, žiadosť o súčinnosť - odpoveď Sociálnej poisťovne, potvrdenie o nemocenských dávkach, vyjadrenie žalobkyne (späťvzatie žaloby). Z takto vykonaného dokazovania súd zistil nasledovný skutkový stav:

13. Čiastočným rozsudkom súdu prvej inštancie č. k. 19Cpr/2/2012-274 zo dňa 8.6.2015 potvrdeným odvolacím súdom v konaní 8CoPr1/2016-305 zo dňa 14.12.2017 bolo určené, že skončenie štátnozamestnaneckého pomeru žalobkyne výpoveďou zo dňa 27.10.2011 je neplatné. Rozsudok súdu prvej inštancie zo dňa 8.6.2015 nadobudol právoplatnosť dňa 28.2.2018.

14. Po nadobudnutí právoplatnosti čiastočného rozsudku súdu prvej inštancie sa súd zaoberal ďalšími nárokmi žalobkyne voči žalovanému. Ako prvým sa zaoberal nárokom žalobkyne na náhradu mzdy.

15. Žalobkyňa sa v podanej žalobe zo dňa 13.1.2012 domáhala náhrady mzdy, ktorú bližšie číselne nevymedzila, uviedla, že žiada uložiť žalovanému povinnosť zaplatiť jej náhradu mzdy odo dňa, keď zamestnanec zoznámil zamestnávateľovi, že trvá na tom, aby ho naďalej zamestnával až do času, keď mu zamestnávateľ umožní pokračovať v práci alebo ak súd rozhodne o skončení pracovného pomeru.

V priebehu konania žalobkyňa na výzvu súdu petit II. svojej žaloby upravila a v podaní doručenom súdu dňa 31.10.2014 - špecifikácia petitu žiadala priznať náhradu mzdy vo výške 36 632,20 eur spolu s príslušnými úrokmi z omeškania, ktoré žalobkyňa vyčíslila osobitne za každý kalendárny mesiac, pričom vychádzala zo sumy náhrady mzdy 1 064,50 eur. Na pojednávaní dňa 24.4.2019 žalobkyňa najprv požadovala zaplatenie náhrady mzdy vo výške 8 955,20 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8 % z uvedenej sumy počnúc dňom 19.12.2011, kedy suma vo výške 8 955,20 eur mala pozostávať z náhrady mzdy za obdobie 9 mesiacov, pričom za 8 mesiacov sa domáhala náhrady mzdy vo výške po 1 064,50 eur/ mesiac a za deviaty mesiac žiadala priznať sumu vo výške 439,20 eur (8 x 1064,50 eur + 439,20 eur = 8 955,20 eur). Na tom istom pojednávaní vzápätí uviedla, že si výšku náhrady mzdy potrebuje prepočítať a z tohto dôvodu žiadala pojednávanie odročiť. V podaní zo dňa 10.6.2019 žalobkyňa súdu doručila späťvzatie žaloby (č.l. 359 spisu) požadujúc od žalovaného zaplatenie sumy vo výške 9 359,30 eur. Keďže v predmetnom podaní zo dňa 10.6.2019 žalobkyňa 2x uviedla, že požaduje alikvótnu časť mesiaca december 2011, t.j. od 19.12.2011 do 31.12.2011, pričom najprv uviedla, že žiada náhradu mzdy za 10 pracovných dní v sume 511 eur a o riadok nižšie žiadala za rovnaké obdobie náhradu mzdy za 13 pracovných dní v sume 664,30 eur, súd ju na nasledujúcom pojednávaní vyzval, aby tento rozpor objasnila. Právny zástupca žalobkyne ozrejmil, že náhradu mzdy si uplatňuje počnúc dňom 19.12.2011 kedy bolo žalobkyňou žalovanému oznámené, že trvá na jej ďalšom zamestnaní, náhradu mzdy si ďalej uplatňuje za osem celých mesiacov, teda január až august 2012 a ďalej žiada alikvótnu časť mesiaca september 2012, teda celkovo si nárok na náhradu mzdy uplatňuje za obdobie od 19.12.2011 do 19.9.2012 a pri určení výšky funkčného platu vychádza zo sumy 1 023 eur mesačne.

16. Z Rozhodnutia o zmene štátnozamestnaneckého pomeru č. 2004/00398-003 zo dňa 1.6.2004 vydaného právnym predchodcom žalovaného - Krajským stavebným úradom v Nitre vyplýva, že žalobkyňa bola vymenovaná do funkcie vedúceho odboru bytovej politiky s účinnosťou od 1.6.2004. Na základe zákona č. 345/2012 Z. z. o niektorých opatreniach v miestnej štátnej správe a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1.1.2013 (ďalej len zákon č. 345/2012 Z. z.) bol v zmysle § 1 písm. b) citovaného zákona Krajský stavebný úrad v Nitre zrušený a jeho pôsobnosť prešla na Obvodný úrad Nitra, obvod výstavby a bytovej politiky.

17. Podľa § 2 ods. 3 zákona č. 345/2012 Z. z. práva a povinnosti zo štátnozamestnaneckých vzťahov štátnych zamestnancov, ktorí k 31. decembru 2012 vykonávali štátnu službu v krajskom školskom úrade, krajskom stavebnom úrade a územnej vojenskej správe, prechádzajú na Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo“).

18. Podľa čl. 4 ods. 1 písm. c) metodického pokynu Ministerstva vnútra SR č. SVS-2012-028082 z 30.10.2012, ktorým sa ustanovuje postup obvodných úradov, krajských školských úradov, krajských stavebných úradov a územných vojenských správ pri prechode majetku štátu, pohľadávok a záväzkov, práv a povinností vyplývajúcich zo zmluvných vzťahov, súdnych sporov, exekučných konaní, ktoré podľa zákona o niektorých opatreniach v miestnej štátnej správe a o zmene a doplnení niektorých zákonov prechádzajú na Ministerstvo vnútra SR a pri zabezpečení niektorých úloh súvisiacich so zrušením obvodných úradov, krajských školských úradov, krajských stavebných úradov a územných vojenských samospráv na Ministerstvo vnútra prechádzajú z úradov neukončené súdne spory a exekučné konania z pracovnoprávných a štátnozamestnaneckých vzťahov.

19. S poukazom na vyššie uvedené bol pôvodný žalovaný Krajský stavebný úrad v Nitre s účinnosťou od 1.1.2013 zrušený a jeho pôsobnosť v zmysle § 2 ods. 1 zák. č. 345/2012 Z. z. prešla na obvodné úrady v sídlach krajov, teda na Obvodný úrad Nitra, odbor výstavby a bytovej politiky so sídlom v Nitre, Štefánikova tr.69 a v zmysle § 4 ods. 1 písm. c) Metodického pokynu MV SR č. SVS-2012/028082 zo dňa 30.10.2012 prešli na MV SR z úradov neukončené súdne spory a exekučné konania ak sa týkajú majetku, ktorý prechádza na ministerstvo vnútra, z občianskoprávných a obchodnoprávných vzťahov, ako aj z pracovnoprávných a štátnozamestnaneckých vzťahov. V zmysle uvedeného súd uznesením č. k. 19C/92/2012-127 pripustil zámenu na strane žalovaného a účastníkom konania na strane žalovaného sa stalo Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky.

20. Centrum podpory Nitra, oddelenie miezd a plátov Ministerstva vnútra SR dňa 2.6.2014 zasielalo Kancelárii Ministerstva vnútra, právnemu oddeleniu odpoveď na žiadosť o vyčíslenie priemerného mesačného zárobku žalobkyne u žalobcu (č.l. 193 spisu), kde je uvedené, že posledné aktuálne oznámenie o výške a zložení platu Ing. N. bolo zrealizované s účinnosťou od 1.10.2011. V rokoch 2012

- 2014 by mala žalobkyňa zvýšenú platovú tarifu podľa § 84 ods. 1 písm. b) zákona 3%, t. j. na 24 % platovej tarify. Na základe prílohy k nariadeniu vlády Slovenskej republiky č. 440/2013 Z. z., ktorým sa stanovujú zvýšené platové tarify štátnych zamestnancov, sa žalobkyni dňom 1.1.2014 zvýšila platová tarifa v platovej triede 9. Súčasťou tohto oznámenia je aj tabuľka - príloha k listu č. SLV-PS-S-19/2013 zo dňa 5.5.2014, z ktorej vyplýva výška a zloženie funkčného platu pre pracovnú pozíciu žalobkyne za obdobie od 1.10.2011 vo výške 1 023 eur mesačne.

21. Z potvrdenia Sociálnej poisťovne zo dňa 2.5.2019 (č. I. 351 spisu) mal súd preukázané poberanie nemocenskej dávky žalobkyňou v období od 6.11.2011 do 22.4.2012, pričom za mesiac november 2011 jej bola vyplatená suma vo výške 495,70 eur, za mesiac december 2012 suma vo výške 614,60 eur, za mesiac január 2012 suma vo výške 614,60 eur, za mesiac február 2012 suma vo výške 575 eur, za mesiac marec 2012 suma vo výške 614,60 eur a za mesiac apríl 2012 suma vo výške 436,20 eur.

22. Podľa § 114 ods. 2 zákona č. 400/2009 Z. z. o štátnej službe a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom do 31.10.2011 (ďalej len zák. č. 400/2009 Z. z.), ak osobitné predpisy, ktoré sa vzťahujú na služobné úrady alebo na štátnych zamestnancov, na ktorých sa vzťahuje tento zákon, obsahujú ustanovenia o priemernom zárobku, priemernej mzde alebo o náhrade mzdy, rozumie sa tým funkčný plat priznaný štátnemu zamestnancovi v čase, keď vznikol dôvod na jeho použitie.

23. Podľa § 120 zák. č. 400/2009 Z. z. na štátnozamestnanecké vzťahy sa primerane použijú ustanovenia § 10 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/311/>>, § 11a ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/311/>>, § 15 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/311/>>, § 16 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/311/>>, § 17 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/311/>> a <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/311/>>, § 19 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/311/>>, § 20 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/311/>>, § 32 až 41 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/311/>>, § 49 ods. 1 až 3 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/311/>> a <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/311/>>, § 52 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/311/>>, § 55 ods. 2 písm. c) až f) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/311/>>, § 60 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/311/>>, § 61 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/311/>>, <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/311/>> a <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/311/>>, § 63 ods. 4 až 6 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/311/>>, § 64 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/311/>> a <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/311/>>, § 67 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/311/>>, § 69 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/311/>>, § 70 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/311/>>, § 72 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/311/>>, § 75 ods. 3 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/311/>> a <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/311/>>, § 76 ods. 4, 5 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/311/>> a <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/311/>>, § 77 až 80 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/311/>>, § 84 ods. 3 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/311/>> a <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/311/>>, § 85 ods. 2 až 6 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/311/>>, <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/311/>> a <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/311/>>, § 85a <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/311/>>, § 86 až 95 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/311/>>, § 96 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/311/>>, <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/311/>>, <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/311/>>, <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/311/>> a <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/311/>>, § 96a <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/311/>>, § 97 ods. 1 až 11 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/311/>>, § 98 až 102 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/311/>>, § 103 ods. 4 až 7 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/311/>>, § 104, § 104a, § 105 až 114 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/311/>>, § 116 ods. 2 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/311/>> a <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/311/>>, § 117 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/311/>>, § 129 až 132 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/311/>>, § 136 až 139 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/311/>>, § 141 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/311/>>, § 142, § 143, § 144, § 144a, § 145 až 148 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/311/>>, § 150 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/311/>>, § 151

<<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/311/>>, § 152 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/311/>>, <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/311/>>, 4 až 7 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/311/>>, § 156 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/311/>>, § 157 ods. 3 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/311/>>, § 158 až 160 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/311/>>, § 161 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/311/>>, § 164 až 170 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/311/>>, § 177 až 185 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/311/>>, § 187 až 189 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/311/>>, § 191 ods. 2 až 4 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/311/>>, § 192 až 198 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/311/>>, § 217 až 222 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/311/>>, § 230, § 231 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/311/>>, 4 až 6 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/311/>>, § 232, § 233, § 233a, § 234 až 236 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/311/>> a § 240 Zákonníka práce <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/311/>>.

24. Podľa § 79 ods. 1 zákona č. 311/2001 Zákonníka práce v znení účinnom do 30.11.2011 (ďalej len Zákonník práce) ak zamestnávateľ dal zamestnancovi neplatnú výpoveď alebo ak s ním neplatne skončil pracovný pomer okamžite alebo v skúšobnej dobe a ak zamestnanec oznámil zamestnávateľovi, že trvá na tom, aby ho naďalej zamestnával, jeho pracovný pomer sa nekončí, s výnimkou, ak súd rozhodne, že nemožno od zamestnávateľa spravodlivo požadovať, aby zamestnanca naďalej zamestnával. Zamestnávateľ je povinný zamestnancovi poskytnúť náhradu mzdy. Táto náhrada patrí zamestnancovi v sume jeho priemerného zárobku odo dňa, keď oznámil zamestnávateľovi, že trvá na ďalšom zamestnaní, až do času, keď mu zamestnávateľ umožní pokračovať v práci alebo ak súd rozhodne o skončení pracovného pomeru.

25. Podľa § 79 ods. 2 zákona č. 311/2001 Zákonníka práce, ak celkový čas, za ktorý by sa mala zamestnancovi poskytnúť náhrada mzdy presahuje deväť mesiacov, patrí zamestnancovi náhrada mzdy za čas deväť mesiacov.

26. Podľa § 129 ods. 1 Zákonníka práce mzda je splatná pozadu za mesačné obdobie, a to najneskôr do konca nasledujúceho kalendárneho mesiaca, ak sa v kolektívnej zmluve alebo v pracovnej zmluve nedohodlo inak.

27. Podľa § 132 Zákonníka práce ustanovenia § 129 až 131 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/311/20180501>> sa vzťahujú rovnako na všetky zložky príjmu zamestnanca poskytované zamestnávateľom, ak ide o ich splatnosť, výplatu a vykonávanie zrážok.

28. Podľa § 142 ods. 1, 2 a 3 Zákonníka práce ak zamestnanec nemôže vykonávať prácu pre prechodný nedostatok spôsobený poruchou na strojovom zariadení, v dodávke surovín alebo pohonnej sily, chybnými pracovnými podkladmi alebo inými podobnými prevádzkovými príčinami (prestoj) a nebol po dohode preradený na inú prácu, patrí mu náhrada mzdy v sume jeho priemerného zárobku. Ak zamestnanec nemohol vykonávať prácu pre nepriaznivé poveternostné vplyvy, poskytne mu zamestnávateľ náhradu mzdy najmenej 50 % jeho priemerného zárobku. Ak nemohol zamestnanec vykonávať prácu pre iné prekážky na strane zamestnávateľa, ako sú uvedené v odsekoch 1 a 2, zamestnávateľ mu poskytne náhradu mzdy v sume jeho priemerného zárobku.

29. Podľa § 38 ods. 1 Zákonníka práce písomnosti zamestnávateľa týkajúce sa vzniku, zmeny a skončenia pracovného pomeru alebo vzniku, zmeny a zániku povinností zamestnanca vyplývajúcich z pracovnej zmluvy musia byť doručené zamestnancovi do vlastných rúk. To platí rovnako o písomnostiach týkajúcich sa vzniku, zmien a zániku práv a povinností vyplývajúcich z dohody o práci vykonávanej mimo pracovného pomeru. Písomnosti doručuje zamestnávateľ zamestnancovi na pracovisku, v jeho byte alebo kdekoľvek bude zastihnutý. Ak to nie je možné, možno písomnosť doručiť poštovým podnikom ako doporučenú zásielku.

30. Podľa § 38 ods. 4 Zákonníka práce povinnosť zamestnávateľa alebo zamestnanca doručiť písomnosť sa splní, len čo zamestnanec alebo zamestnávateľ písomnosť prevezme alebo len čo ju poštový podnik vrátil zamestnávateľovi alebo zamestnancovi ako nedoručiteľnú, alebo ak doručenie písomnosti bolo

zmarené konaním alebo opomenutím zamestnanca alebo zamestnávateľa. Účinky doručenia nastanú aj vtedy, ak zamestnanec alebo zamestnávateľ prijatie písomnosti odmietne.

31. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

32. Podľa § 10c nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

33. Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 v znení účinnom do 31.1.2013, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

34. Predpokladom vzniku nároku zamestnanca na náhradu mzdy pri neplatnej výpovedi je právoplatné rozhodnutie súdu o neplatnosti výpovede, pričom nároky zamestnanca na náhradu mzdy sú upravené zvlášť pre prípad, že zamestnanec trvá na ďalšom zamestnávaní u zamestnávateľa (§ 79 ods. 1 Zákonníka práce) a zvlášť pre prípad, že na ďalšom zamestnávaní u neho netrvá (§ 79 ods. 3 Zákonníka práce). Pokiaľ ide o nárok zamestnanca na náhradu mzdy v zmysle § 79 ods. 1 Zákonníka práce, predpokladom jeho vzniku je skutočnosť, že zamestnanec oznámil zamestnávateľovi, že trvá na tom, aby ho naďalej zamestnával. V tom prípade v zmysle § 79 ods. 1 Zákonníka práce platí, že pracovný pomer zamestnanca sa nekončí (s výnimkou, ak tak rozhodne súd z dôvodu, že nemožno od zamestnávateľa spravodlivo požadovať, aby zamestnanca naďalej zamestnával) a zamestnávateľ je povinný zamestnancovi poskytnúť náhradu mzdy za obdobie odo dňa, keď zamestnanec oznámil zamestnávateľovi, že trvá na ďalšom zamestnávaní, až do času, keď mu zamestnávateľ umožní pokračovať v práci alebo ak súd rozhodne o skončení pracovného pomeru. Výška nároku na náhradu mzdy sa spravuje ustanoveniami Zákonníka práce v znení platnom a účinnom v čase, kedy bola žalobkyňa zo strany žalovaného doručená neplatná výpoveď zo štátnozamestnaneckého pomeru, t. j. znení účinnom do 30.11.2011, ktorý výšku náhrady mzdy v prípade neplatného skončenia pracovného pomeru limitoval obdobím deviatich mesiacov.

35. V konaní nebolo sporné, že žalobkyňa oznámila žalovanému ako zamestnávateľovi, že trvá na tom, aby ju naďalej zamestnával oznámením datovaným dňa 19.12.2011, na ktoré žalobkyňa opakovane v priebehu konania poukazovala a počnúc dátumom na oznámení uvedenom si voči žalovanému uplatňovala i nárok na náhradu mzdy. Žalovaný doručenie oznámenia žalobkyne, ktorým mu žalobkyňa oznamovala, že trvá na tom, aby ju ďalej zamestnával namietal a uvádzal, že žalobkyňa oznámila žalovanému, že trvá na ďalšom zamestnávaní až dňa 28.12.2011. Dátum 28.12.2011 korešponduje i s dátumom prevzatia tejto písomnosti na doručení k predmetnému oznámeniu (č.l. 46 spisu, druhá strana). Žalobkyňa v konaní nepreukázala, že predmetné oznámenie mala žalovanému doručiť skôr ako dňa 28.12.2011, preto súd za deň oznámenia žalobkyne žalobcovi, že výpoveď zo štátnozamestnaneckého pomeru považuje za neplatnú a trvá na tom, aby ju žalovaný naďalej zamestnával považoval deň 28.12.2011 a uvedený dátum považoval za rozhodujúci i pri ďalšom posudzovaní nároku žalobkyne na náhradu mzdy voči žalovanému (§ 79 ods. 1 Zákonníka práce). Žalobkyňa náhradu mzdy požadovala za obdobie od 19.12.2011 do 19.9.2012, súd jej však s poukazom na skutočný dátum doručenia vyššie uvedeného oznámenia náhradu mzdy priznal za obdobie počnúc dňom 28.12.2011 do 19.9.2012 a vo zvyšku, teda v časti náhrady mzdy za obdobie od 28.12.2011 do 19.9.2012 súd žalobu zamietol.

36. Žalobkyňa sa v tomto konaní voči žalovanému domáhala náhrady mzdy vo výške 36 632,20 eur spolu s príslušenstvom pozostávajúcim z úrokov z omeškania, pričom pri určení tejto náhrady mzdy vychádzala pôvodne zo sumy náhrady mzdy 1 064,50 eur mesačne. Na pojednávaní dňa 29.4.2019 žalobkyňa žiadala priznať náhradu mzdy spolu vo výške 8 955,20 eur s úrokom z omeškania vo výške 8 % odo dňa 19.12.2011. Suma 8 955,20 eur podľa žalobkyne predstavovala náhradu mzdy za obdobie 9 mesiacov, pričom za 8 mesiacov si žalobkyňa uplatňovala náhradu mzdy vo výške 8 x 1 064,50 eur a za prvý mesiac si uplatňovala 439,20 eur (8 x 1 064,50 eur + 439,20 eur = 8 955,20 eur). Žalovaný na pojednávaní dňa 29.4.2019 žiadal, aby súd pri určení výšky náhrady mzdy žalobkyne súd

vychádzal z funkčného platu žalobkyne, ktorý bol do 1.3.2012 vo výške 1 023 eur mesačne. V podaní zo dňa 10.6.2019 žalobkyňa žiadala zaviazat' žalobcu zaplatením sumy vo výške 9 359,30 eur spolu s úrokom z omeškania 8 % ročne od 19.12.2011 do zaplatenia, pričom pri vyčíslení náhrady mzdy ďalej žiadala vychádzať zo sumy náhrady mzdy vo výške 1 023 eur za jeden mesiac a v časti náhrady mzdy presahujúcej obdobie 9 mesiacov vzala žalobu späť a žiadala konanie v tejto časti zastaviť. Podaním zo dňa 10.6.2019 a následne na pojednávaniach dňa 26.6.2019 a dňa 19.8.2019 žalobkyňa svoj nárok na zaplatenie sumy vo výške 9 359,30 eur upresnila, keď uviedla, že náhradu mzdy požaduje za obdobie 9 mesiacov, a to od 19.12.2011 do 19.9.2012.

37. Z odpovede Ministerstva vnútra SR, centrum podpory Nitra, oddelenie miezd a platov k žiadosti o vyčíslenie priemerného mesačného zárobku žalobkyne zo dňa 2.6.2014 a prílohy k listu č. SLV-PS-S/19/2013 (č.l. 193, 194) mal súd preukázané, že funkčný plat žalobkyne bol počnúc dňom 1.10.2011 vo výške 1 023 eur a v súlade s ust. § 114 ods. 2 zák. č. 400/2009 Z. z. súd z tejto sumy vychádzal pri určení náhrady mzdy. Funkčný plat vo výške 1 023 eur považoval súd za nesporný aj s poukazom na zhodné vyjadrenia strán sporu. Hoci žalobkyňa pôvodne poukazovala na funkčný plat vo výške 1 064,50 eur mesačne, napokon od pojednávania dňa 26.6.2019 uvádzala, že žiada pri určení náhrady mzdy vychádzať z jej posledného funkčného platu vo výške 1 023 eur mesačne.

38. S poukazom na uvedené súd pri určení výšky náhrady mzdy vychádzal zo sumy 1 023 eur mesačne. Za nesporné považoval súd i zákonné obmedzenie § 79 ods. 2 Zákonníka práce v znení účinnom do 30.11.2011, v zmysle ktorého je náhrada mzdy limitovaná celkovým časom najdlhšie 9 mesiacov. Súd žalobkyňi náhradu mzdy priznal za obdobie od 28.12.2011 do 19.9.2012 vo výške spolu 8 968,30 eur vychádzajúc zo sumy náhrady mzdy 1 023 eur mesačne. K sume 8 968,30 eur súd dospel spočítaním náhrady mzdy za celých 8 mesiacov (január 2012 - august 2012 - $8 \times 1\,023 \text{ eur} = 8\,184 \text{ eur}$) a alikvótnej časti náhrady mzdy za mesiac december 2011 (4 dni $\times 34,10 \text{ eur} = 136,40 \text{ eur}$) a alikvótnej časti náhrady mzdy za mesiac september 2012 (19 dní $\times 34,10 \text{ eur} = 647,90 \text{ eur}$). S poukazom na ust. § 120 zák. č. 400/2009 Z. z. na výpočet priemerného zárobku žalobkyne súd ustanovenie § 134 Zákonníka práce neaplikoval.

39. Keďže žalobkyňa v návrhu zo dňa 10.6.2019 uviedla, že od žalovaného žiada náhradu mzdy vo výške 9 359,30 eur, súd vyhodnotil uvedené podanie ako späťvzatie žaloby v zostávajúcej časti 27 272,90 eur ($36\,632,20 \text{ eur} - 9\,359,30 \text{ eur} = 27\,272,90 \text{ eur}$) a v tejto časti konanie zastavil. V časti nároku žalobkyne tvoriacej rozdiel naposledy požadovanej sumy vo výške 9 359,30 eur a sumy žalobkyňi priznanej, teda v časti nároku na zaplatenie sumy vo výške 391 eur súd žalobu ako nedôvodnú zamietol ($9\,359,30 \text{ eur} - 8\,968,30 \text{ eur} = 391 \text{ eur}$).

40. Pre úplnosť súd uvádza, že pri rozhodovaní o nároku žalobkyne na náhradu mzdy titulom neplatného skončenia pracovného pomeru sa zaoberal aj návrhom žalovaného primerane náhradu mzdy znížiť, avšak dospel k záveru, že takýto postup nie je dôvodný. Podľa súdnej praxe náhrada mzdy podľa § 79 ods. 1 Zákonníka práce nemá charakter ekvivalentu mzdy, ktorú si zamestnanec nemohol zarobiť v dôsledku toho, že mu zamestnávateľ znemožnil vykonávať prácu, na ktorú sa zaviazal podľa pracovnej zmluvy a ktorú bol aj schopný a ochotný vykonávať, ale má povahu satisfakcie voči zamestnancovi a súčasne aj sankcie voči zamestnávateľovi, ktorý bezdôvodne pristúpil k skončeniu pracovného pomeru so zamestnancom. Naviac ustanovenie § 79 ods. 2 Zákonníka práce v znení účinnom do 30.11.2011 neumožňuje súdu moderáciu v smere nepriznania náhrady mzdy a takýto postup by v prejednávanej veci súd ani nepovažoval za správny. Priznanie náhrady mzdy žalobkyňi považuje súd za spravodlivé poskytnutie ochrany proti bezpráviu a naplnenie všetkých právnych zásad, podľa ktorých je každý povinný znášať dôsledky svojho protiprávneho konania.

41. Žalobkyňa sa v tomto konaní domáhla tiež zaplatenia úrokov z omeškania z náhrady mzdy. Žalobkyňa pôvodne v žalobe zo dňa 13.1.2012 úroky z omeškania z náhrady mzdy nepožadovala. Úroky z omeškania si žalobkyňa uplatnila až v podaní zo dňa 31.10.2014 (č. l. 188), keď požadovala úroky z omeškania v rôznych sadzbách výške od 8,75 % do 9,50 % ročne z jednotlivých dlžných súm náhrady mzdy a tieto si uplatnila samostatne z každej mesačnej sumy náhrady mzdy. Vo vyjadrení zo dňa 10.6.2019 žalobkyňa požadovala zaplatenie úroku z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 9 359,30 eur od 19.12.2011 do zaplatenia.

42. Právna zástupkyňa žalovaného namietla premlčanie nároku žalobkyne na úroky z omeškania a poukázala na absenciu úpravy úrokov z omeškania v Zákonníku práce, keďže úroky z omeškania sú upravené len vo ôsmej časti Občianskeho zákonníka, ktorá časť sa na pracovnoprávne vzťahy subsidiárne nevzťahuje.

43. S poukazom na uvedené súd skúmal, či je možné žalobkyni z nevyplatenej sumy náhrady mzdy priznať úroky z omeškania a dospel k záveru, že priznanie úrokov z omeškania žalobkyni možné je. Samotný úrok z omeškania je vo svojej podstate majetkovou sankciou, má veriteľa - v tomto prípade zamestnanca odškodniť za to, že nemohol použiť dlhovanú istinu náhrady mzdy, ktorej úžitky na druhej strane mohol za čas omeškania poberať dlžník - zamestnávateľ. Právna úprava úrokov z omeškania vo vzťahu k pracovnoprávnym vzťahom je nedostatočná, čo spôsobuje nielen rozdielnosť právnych názorov, ale aj súdna prax bola v priznávaní, resp. nepriznávaní úrokov z omeškania nejednotná. V občianskoprávnom vzťahu veriteľa a dlžníka možnosť veriteľa dožadovať sa voči dlžníkovi zaplata úrokov z omeškania v prípade nesplnenia jeho dlhu riadne a včas vyplýva z ustanovenia § 517 Občianskeho zákonníka. Predmetné ustanovenie je súčasťou 3. oddielu VIII. časti Občianskeho zákonníka. Zákonník práce vo všeobecných ustanoveniach (§ 1 ods. 4) *expressis verbis* vymedzil subsidiárnu pôsobnosť všeobecnej časti Občianskeho zákonníka, teda jeho I. časti na pracovnoprávne vzťahy, subsidiárnu pôsobnosť iných častí Občianskeho zákonníka však zákonodarca výslovne nevymedzil. Hoci by sa zjednodušene dalo uviesť, že Zákonník práce priznanie úrokov z omeškania neumožňuje a ustanovenie Zákonníka práce o zakotvení subsidiárnej pôsobnosti Občianskeho zákonníka nemožno vykladať extenzívne, t. j. občianskoprávna úprava úrokov z omeškania by sa nemala vzťahovať na pracovnoprávne vzťahy, opačne sa k otázke priznávania úrokov z omeškania pri omeškaní subjektov v pracovnoprávných vzťahov vyjadril Ústavný súd SR v uznesení sp. zn. III. ÚS 460/2017 zo 4. júla 2017: „Zamestnávateľ, ktorý sa dostane do omeškania s peňažným plnením voči zamestnancovi, je povinný platiť od vzniku omeškania zákonné úroky z omeškania podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov; ustanovenie § 1 ods. 4 Zákonníka práce nemožno vykladať tak, že by tomuto záveru bránilo. Zamestnávateľ sa dostáva do omeškania s vyplatením jednotlivých mesačných náhrad mzdy pri neplatnom skončení pracovného pomeru márnym uplynutím výplatného termínu v nasledujúcom kalendárnom mesiaci, z čoho vyplýva i to, že nasledujúcim dňom vzniká zamestnancovi právo na úrok z omeškania z príslušnej sumy náhrady mzdy. Pokiaľ tieto závery dopadajú na prípady náhrady mzdy pri neplatnom rozviazaní pracovného pomeru, o to viac sa vzťahujú na prosté nevyplatenie mzdy zamestnancovi zamestnávateľom vôbec alebo v správnej výške.“ Ústavný súd SR v uznesení sp. zn. III. ÚS 460/2017 zo 4. júla 2017 ďalej uviedol: „Pri výklade a aplikácii ustanovení právnych predpisov je nepochybne potrebné vychádzať prvotne z ich doslovného znenia. Súd však nie je doslovným znením zákonného ustanovenia viazaný absolútne. Môže, ba dokonca sa musí od neho (od doslovného znenia právneho textu) odchýliť v prípade, keď to zo závažných dôvodov vyžaduje účel zákona, systematická súvislosť alebo požiadavka ústavne súladného výkladu zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov (čl. 152 ods. 4 ústavy). Viazanosť štátnych orgánov zákonom v zmysle čl. 2 ods. 2 ústavy totiž neznamená výlučnú a bezpodmienečnú nevyhnutnosť doslovného gramatického výkladu aplikovaných zákonných ustanovení. Ustanovenie čl. 2 ods. 2 ústavy nepredstavuje iba viazanosť štátnych orgánov textom, ale aj zmyslom a účelom zákona. V prípadoch nejasnosti alebo nezrozumiteľnosti znenia ustanovenia právneho predpisu (umožňujúceho napr. viac verzií interpretácie) alebo v prípade rozporu tohto znenia so zmyslom a účelom príslušného ustanovenia, o ktorého jednoznačnosti niet pochybnosti, možno uprednostniť výklad *e ratione legis* pred doslovným gramatickým (jazykovým) výkladom (napr. III. ÚS 341/07).“

44. K rovnakému záveru dospel Ústavný súd i vo veci sp. zn. II. ÚS 494/2013, v ktorom síce zamestnancovi nárok na úroky z omeškania nebol priznaný, avšak dôvodom nepriznania úroku z omeškania zamestnancovi z náhrady mzdy pri neplatnom skončení pracovného pomeru nebol záver o tom, že zamestnancovi právo na úroky z omeškania vo všeobecnosti nepatrí (resp. že ustanovenie § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka na vec nedopadá), ale konkrétne okolnosti veci, keď všeobecné súdy úroky z omeškania z náhrady mzdy zamestnancovi nepriznali s ohľadom na výšku priznanej náhrady mzdy, ktorú považovali za primerané zadostučinenie a dostatočnú sociálnu ochranu pre zamestnanca a zároveň i dostatočnú sankciu pre zamestnávateľa. Naopak, ústavný súd aj v tejto veci (stotožniac sa s rozhodnutím Najvyššieho súdu SR vo veci sp. zn. 1 Cdo 116/2008 zo 17. decembra 2009) dospel k záveru, podľa ktorého „nevyplatenie náhrady mzdy v lehote splatnosti má za následok omeškanie s možnosťou požadovať úroky z omeškania vo výške ustanovenej pre občianskoprávne vzťahy. Pri

omeškani s náhradou mzdy z neplatného rozviazania (skončenia) pracovného pomeru platí preto výška úrokov z omeškania určená nariadením vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov pre omeškanie s plnením peňažného dlhu (nariadenie v § 3 a § 4 je vykonávacím predpisom k § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Pri rozhodovaní o priznaní úroku z omeškania nie je rozhodujúce, či žalovaný omeškanie zaviniel, resp. dôvod omeškania; na vznik nároku na úrok z omeškania stačí, že zákonom ustanovená lehota plnenia uplynula.“

45. Je nepochybné, že nevyplatenie náhrady mzdy v lehote splatnosti má za následok omeškanie. Vzhľadom na vyššie uvedené rozhodnutia Ústavného súdu SR i s poukazom na viaceré rozhodnutia Najvyššieho súdu SR pojednávajúce aj o problematike priznávania úroku z omeškania zo sumy náhrady mzdy, s plnením ktorej sa zamestnávateľ dostal do omeškania, z ktorých vyplýva, že zamestnávateľ je v prípade omeškania s plnením náhrady mzdy povinný platiť zamestnancovi aj úrok z omeškania (viď napr. uznesenie sp. zn. 1 Cdo 116/2008 zo dňa 17. 12. 2009, uznesenie sp. zn. 2 Cdo 76/2011 zo dňa 31. 5. 2012, uznesenie sp. zn. 5 Cdo 8/2012 zo dňa 26. 1. 2015), súd má za to, že priznanie úrokov z omeškania z náhrady mzdy, s ktorej zaplatením je zamestnávateľ vo vzťahu k zamestnancovi v omeškani, je podľa platnej právnej úpravy možné. S argumentom žalovaného o nemožnosti aplikovať na daný právny vzťah ustanovenia Občianskeho zákonníka upravujúce omeškanie sa preto súd s poukazom na aktuálnu judikatúru nestotožnil.

46. Žalovaný v priebehu konania vzniesol námietku premlčania úrokov z omeškania, preto súd skúmal, či si žalobkyňa nárok na zaplatenie úrokov z omeškania uplatnila včas.

47. Podľa § 120 zák. č. 400/2009 Z. z. na premlčanie a počítanie času sa použijú ustanovenia § 100 ods.1 a 2, § 101 až 103, § 106, § 107, § 110 až 113a § 122 Občianskeho zákonníka.

48. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/20190130>>). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

49. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

50. Žalobkyňa si nárok na zaplatenie úrokov z omeškania v tomto konaní prvýkrát uplatnila podaním doručeným súdu dňa 31.10.2014. Vychádzajúc z ustanovenia § 129 ods. 1 Zákonníka práce náhrada mzdy je splatná vtedy, kedy je splatná mzda, t. j. márnym uplynutím výplatného termínu v nasledujúcom kalendárnom mesiaci. Nasledujúcim dňom vzniká zamestnancovi právo na úrok z omeškania. Vzhľadom na uvedené bola náhrada mzdy za mesiac december 2011 splatná do konca nasledujúceho kalendárneho mesiaca, t. j. do 31.1.2012 a dňom nasledujúcim, t. j. dňom 1.2.2012 vznikol žalobkyňi nárok na zaplatenie úroku z omeškania zo sumy náhrady mzdy za obdobie od 28.12.2011 do 31.12.2011, t. j. zo sumy vo výške 136,40 eur a uvedený deň bol súčasne prvým dňom, kedy mala žalobkyňa možnosť domáhať sa svojho práva voči žalovanému na súde. Vychádzajúc zo všeobecnej trojročnej premlčacej lehoty má súd za to, že žalobkyňa si nárok na zaplatenie úrokov z omeškania uplatnila včas. Na ďalšie úroky z omeškania z ďalších súm náhrady mzdy za jednotlivé kalendárne mesiace až do 19.9.2012 vznikol žalobkyňi nárok rovnako vždy prvým dňom mesiaca nasledujúceho po splatnosti náhrady mzdy za predchádzajúci kalendárny mesiac, a to ešte neskôr ako v prípade náhrady mzdy za časť mesiaca december 2011. Vzhľadom na uvedené dospel súd k záveru, že nárok žalobkyne na zaplatenie úrokov z omeškania premlčaný nie je.

51. Súd žalobkyňi nárok na úroky z omeškania priznal v sadzbe vo výške 8 % ročne, keď podanie zo dňa 10.6.2019, ktorým žalobkyňa požadovala už len zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 9 359,30 eur súd vyhodnotil ako späťvzatie žaloby aj v časti úrokov prevyšujúcich sadbu 8 % ročne a prevyšujúcich ďalšie sumy náhrady mzdy vo výške nad 9 359,30 eur, z ktorých žalobkyňa žiadala úroky z omeškania priznať. Vzhľadom na toto späťvzatie súd konanie zastavil v časti zaplatenia úrokov z omeškania presahujúcich sadzbu úrokov z omeškania 8 % ročne ako aj v časti zaplatenia úrokov z omeškania z jednotlivých súm náhrady mzdy presahujúcich sumu vo výške 9 359,30 eur. Súd žalobkyňi priznal nárok na zaplatenie úrokov z omeškania z jednotlivých dlžných súm náhrady mzdy

tak ako je uvedené v prvom výroku tohto rozsudku, v časti úroku z omeškania zo súm presahujúcich sumu priznaných náhrad mzdy za mesiace december 2011 a september 2012 súd žalobu zamietol. Pre úplnosť súd dodáva, že žalobkyňa si úrok z omeškania v sadzbe 8 % ročne uplatnila v súlade so zákonným ustanovením § 3 ods. 1 nariadenia č. 87/1995 v znení účinnom do 31.1.2013.

52. Predmetom tohto konania bolo tiež rozhodnúť aj o povinnosti žalovaného naďalej zamestnávať žalobkyňu.

53. Žalobkyňa v priebehu konania poukazovala na nekorektné počínanie si žalovaného, ktorý s ňou ukončil pracovný pomer, v dôsledku čoho si musela nájsť iné zamestnanie, ktoré si našla v Bratislave, mimo miesta jej trvalého bydliska. Kvôli každodennému dochádzaniu si zmenila bydlisko z Nitry do Hlohovca, odkiaľ je do Bratislavy priamy vlakový spoj, pretože z platu u nového zamestnávateľa si žalobkyňa ubytovanie v Bratislave dovoliť nemohla. Hoci má zabezpečené bývanie v Nitre, platí náklady i nájomné aj za byt v Hlohovci, čo pre ňu predstavuje zbytočné náklady, ktoré by v prípade vykonávania práce pre žalovaného v Nitre nemusela vynakladať. Zbytočné náklady spočívajú tiež v cestovnom do Bratislavy, ktoré by v prípade vykonávania práce v Nitre rovnako nemusela vynakladať. Je nepochybné, že žalobkyňa má záujem pre žalovaného naďalej pracovať, a súd nevzhliadol žiaden dôvod, pre ktorý by mal vysloviť, že od žalovaného nie je možné spravodlivo požadovať, aby žalobkyňu naďalej zamestnával, preto súd v tomto konaní rozhodol, že žalovaný je povinný žalobkyňu ďalej zamestnávať.

54. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

55. Podľa § 255 ods. 1 CSP ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

56. O náhrade trov konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 2 CSP tak, že ich náhradu nepriznal žiadnej zo strán vychádzajúc z čiastočných úspechov oboch strán sporu v tomto konaní. Žalobkyňa bola úspešná v časti konania o určenie neplatnosti skončenia štátnozamestnaneckého pomeru, žalovaný bol vo väčšej miere úspešný v časti konania o náhradu mzdy a úrokov z omeškania z náhrady mzdy, keď žalobkyňa sa domáhala náhrady mzdy vo výške 36 632,20 eur, súd jej však priznal náhradu mzdy vo výške 8 968,30 eur a v zostávajúcich častiach konania o nároku na náhradu mzdy a úrokov z omeškania z náhrady mzdy súd žalobu zamietol, resp. konanie zastavil, čo súd vyhodnotil ako neúspech žalovanej v tomto konaní. Žalobkyňa mala v tomto konaní úspech tiež v časti konania o povinnosti žalovaného ďalej ju zamestnávať.

57. Vzhľadom k tomu, že v konaní vznikli štátu trovy, keď štát prostredníctvom učtarne tunajšieho súdu vyplatil svedkovi Dávidovi Barčákovi svedočné vo výške spolu 19,60 eur, rozhodol súd aj o náhrade trov štátu proti stranám sporu a tieto medzi strany sporu pomerne rozdelil. Civilný sporový poriadok vypustil úpravu trov štátu, pričom nezohľadnil trovy vzniknuté v konaniach začatých pred jeho účinnosťou (čo je aj prípad prejednávanej veci). Povinnosťou súdu preto bolo vysporiadať sa s touto situáciou. Súd tak aplikujúc základné princípy čl. 4 ods. 2 CSP má za to, že štátu patrí náhrada trov, ktorému reálne vznikli (reálne ich vynaložil) a štátu priznal nárok na ich náhradu. Pretože žalobkyňa a žalovaný mali čiastočný úspech v konaní, rozhodol súd tak, že štát má právo na náhradu trov konania voči stranám tak, ako je uvedené vo výroku IX. a X. rozsudku, t. j. rovnakým pomerom vo výške 50 %.

58. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozsudku, a to samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Nitra na Krajský súd v Nitre. (§362 ods. 1 CSP)

V odvolaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisová značka tohto konania. (§ 127 ods. 1 a ods. 2 CSP) V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých

dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). (§ 363 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 364 CSP)

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. (§ 365 ods. 1 CSP)

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. (§ 365 ods. 2 CSP)

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 365 ods. 3 CSP)

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o exekútoroch a exekučnej činnosti v platnom znení.

V Nitre, dňa 16. septembra 2019